

linie — dette Spørgsmaal er ogsaa nævnt i Betænkningen — har der i Udvalget været delte Meninger. Man har i Udvalget været noget uklar over, om det virkelig vilde være rigtigt nu at gaa til Ekspropriation af Grundene til denne Linie. Man kunde maaske med en vis Ret gaa ud fra, at naar vi faa Forholdene ordnede, som nu er foreslaaet, vil der ikke før i en fjernere Fremtid blive Brug for en saadan Linie. Men Udviklingen staaer jo aldrig stille, heller ikke her i København, og derfor er Udvalget kommet til det Resultat, at vi netop med Erfaringer fra tidligere Tid for Øje skulle passe paa ikke at gøre os skyldige i de Fejl, der før ere gjorte. Da denne Ekspropriation kan foretages med ret ringe Udgifter, ville vi ogsaa gaa med til den, vel at mærke, naar den kunde foretages uden alt for store Tab for Statskassen. Vi have tænkt os, at denne Linie muligvis kan eksproprieres saaledes, at saa snart Ekspropriationen er foretaget, bliver Summen udbetalt vedkommende Ejer eller Lejer, mod at disse beholde Brugsretten til Jorden og tilsvare Statskassen en passende Rente af den Sum, de have faaet udbetalt, f. Eks. 2 pCt. Naar der kunde eksproprieres paa den Maade, vilde Tabet for Statskassen blive meget ubetydeligt. I Øjeblikket kunne Grundene til den paatænkte Linie muligvis eksproprieres for en Sum af omtrent 250,000 Kr. Der er jo al Sandsynlighed for, at Grundene ad Aare ville stige maaske endog meget betydeligt, og derfor har man fundet det rigtigt allerede nu at foretage dette Skridt.

Hermed tror jeg at have omtalt de væsentligste Punkter i Lovforslaget, og jeg skal slutte med at anbefale Forslaget til ligemed de faa af Udvalget stillede Ændringer.

Knudsen: Jeg vil tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag med de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Som ærede Medlemmer ville se, er Betænkningen afgiven enstemmig, Udvalget staaer altsaa enigt. Det er jo ikke ofte, at Lovforslag fremkomme her i Tinget til 2den Behandling med enstemmig Indstilling fra Udvalget. Dette er, som sagt, Tilfældet her, og det er et godt Varsel om, at det vil lykkes at føre Forslaget igennem. Denne Enighed er selvfølgelig ikke opnaaet, uden at man fra forskellige Sider har opgivet Ønsker, som man har næret paa flere Omraader. Det er saaledes Tilfældet med mig. Jeg har næret forskellige Ønsker, som det ikke er lykkedes mig at faa rea-

liserede. Ved første Behandling udtalte jeg Ønsket om Bibeholdelse af den ydre Personlinie. Det er ikke lykkedes at føre dette igennem, idet man har holdt paa, at den Bane, man nu anlægger med Gennemkørselsstationer paa Østerbro og Vesterbro, har saa stor Trafikeringssevne, at man ikke i meget lang Tid vil behøve mere. Jeg nægter ikke, at en saadan Banes Trafikeringssevne er meget betydelig og maaske vil være tilstrækkelig i en Række af Aar, men paa den anden Side er det ikke alene Banens Trafikeringssevne, det kommer an paa, ogsaa det Spørgsmaal spiller en betydelig Rolle, om Adgangen til Stationen er kortere eller længere for Befolkningen. Det er ud fra det Synspunkt, jeg mente, den ydre Personlinie vilde blive heldig. Da man imidlertid, hvad ogsaa den ærede Ordfører har pointeret, ikke ved Vedtagelsen af dette Lovforslag sætter Punktum for Udviklingen af Baneforholdene her i København — det er netop en af Forslagets særlig gode Sider, at det ogsaa tager Hensyn til de sandsynlige Udviklingsmuligheder —, nærer jeg det Haab, at hvis Udviklingen, hvad jeg er sikker paa vil ske, medfører, at der bliver Trang til Personkørsel paa den udvendige Linie, vil man ikke betænke sig paa at iværksætte den. Af de i Betænkningen anførte Tal viser det sig, hvilken rivende Udvikling Jernbanetrafikken har haft, navnlig i de sidste 10 Aar. Medens saaledes Antallet af rejsende i 1891 var 3,690,000, steg det i 1901 til 7,540,000, altsaa til over det dobbelte. Af Gods befordredes i 1891 en Vægt af 12,700,000 Centner, men i 1901 af 31,600,000 Centner, altsaa meget over det dobbelte. Jeg skal henvise til Togatallet. Stigningen var fra 43,000 i 1891 til 91,000 i 1901. Det viser jo en overordentlig stærk Udvikling i Benyttelsen af Jernbanerne. Man tør vel forudsætte, at denne Udvikling vil blive fortsat, om end ikke i samme stigende Skala som hidtil. I Løbet af et ret kort Aaremaal vil da Trangen til Færdsel paa Jernbanerne vokse i høj Grad. Det er da mit Haab, at de Udviklingsmuligheder, Lovforslaget indeholder, ville blive benyttede, saa at de københavnske Jernbaner kunne blive i Stand til at tilfredsstille den Efterspørgsel, der maatte vise sig. Jeg tror, det er baade i Banernes og Publikums Interesse, fordi Publikum naturligvis ønsker at benytte Banerne, men det er ogsaa i Banernes Interesse, at der gives Publikum Lejlighed til at benytte Banerne. Det giver jo Banerne forøgede Indtægter.